

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

FS5-060-33/944/MGN/08

Warszawa, dnia 1 XII 2008 r.

Ministerstwo Finansów
Dział: PFR Senackich
wpłynęło dn. 3.12.2008 r. zał.
nr 3081 podpis: Maur

GAZETA MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 2.12.08.
nr 7005 podpis: [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do przekazanego przy piśmie z dnia 6 listopada 2008 r. Nr BPS-DSK-043-1008/08 oświadczenia Pana Senatora Andrzeja Owczarka złożonego podczas 20. posiedzenia Senatu RP w dniu 30 października br., uprzejmie proszę o przyjęcie następującego stanowiska.

Rozpatrując podniesione w oświadczeniu Pana Senatora kwestie należy mieć na względzie obowiązujące regulacje prawne wyznaczające zasady udzielania pomocy repatriantom. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji w art. 21 ust. 1 stanowi, iż gminie zapewniającej repatriantowi lokal mieszkalny udziela się dotacji na podstawie porozumienia zawartego z wojewodą. W porozumieniu tym w szczególności należy określić zakres pomocy mieszkaniowej udzielonej repatriantowi oraz sposób rozliczenia udzielonej dotacji. Ustawodawca zastrzegł jednocześnie, iż udzielając dotacji z budżetu państwa należy kierować się wielkością lokalu mieszkalnego, jego wyposażeniem, stanem technicznym oraz lokalizacją a także ewentualnymi kosztami poniesionymi przez gminę w związku z zapewnieniem repatriantowi i jego najbliższej rodzinie tego rodzaju pomocy. Należy przy tym zauważyć, iż ustawa nie określa wysokości dotacji dla konkretnej gminy w związku z realizacją omawianego zadania - pozostawiając tę kwestię do rozstrzygnięcia w drodze porozumienia z właściwym wojewodą – wyznacza jedynie maksymalną jej wysokość odwołując się do iloczynu 45m^2 powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i wysokości wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m^2 na terenie danego powiatu.

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż kluczową sprawą w analizie przepisów ustawy o repatriacji, w części dotyczącej przyznawania środków publicznych dla gminy jest fakt, iż pomoc ta udzielana jest w formie dotacji. Konieczne jest zatem odwołanie się do

przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. *o finansach publicznych*, która w art. 106 ust. 2 określa dotacje jako wydatki budżetu państwa podlegające szczególnym zasadom rozliczania i dokonuje ich podziału na dotacje: **celowe**, **podmiotowe**, **przedmiotowe** oraz **rozwojowe**. W świetle ww. ustawy *o finansach publicznych* dotacje udzielane gminom w związku z zapewnieniem lokalu mieszkalnego na potrzeby repatriacji mają charakter dotacji celowych i podlegają rozliczeniu zgodnie z zasadami określonymi w art. 144 i 145 tej ustawy. Wskazania wymaga również, iż wykorzystanie dotacji następuje w szczególności przez zapłatę za zrealizowane zadania, na które dotacja była udzielona, albo przez realizację celów wskazanych w przepisach odrębnych. Zatem przyznane dotacje mogą być ponoszone wyłącznie na cele i w wysokości ustalonej przez organ udzielający dotacji, który decyduje o zakresie zadań jakie mają być finansowane z dotacji.

Mając powyższe na uwadze należy zauważyć, iż określenie sposobu rozliczania przez gminę uzyskanej dotacji, w tym ewentualne uwzględnienie w rozliczeniu wyceny nieruchomości w formie operatu szacunkowego, kosztów poniesionych na remont, adaptację i wyposażenie lokalu, należy do kompetencji organu, który udziela dotacji, tj. właściwego wojewody.

Należy jednocześnie nadmienić, iż środki przekazane gminie stanowią zwrot kosztów, jakie poniosła ona w związku z zapewnieniem lokalu na potrzeby repatriacji, a nie dodatkowy dochód osiągany z tytułu zaangażowania w akcję repatriacyjną. Zatem mechanizm zwrotu - w formie dotacji celowej - kosztów poniesionych przez gminy w związku z zapewnieniem lokalu na potrzeby repatriacji jedynie rekompensuje gminie te wydatki, nie może zaś być dodatkową zachętą finansową do przyjmowania repatriantów. Do rozstrzygnięcia przez wojewodę w indywidualnych przypadkach pozostaje więc, czy wycena nieruchomości dokonana w formie operatu szacunkowego przez biegłego rzeczoznawcę ma bezpośredni związek z nakładami poniesionymi przez gminę i może być podstawą do wyliczenia kosztów poniesionych przez gminę w związku z przeznaczeniem lokalu mieszkalnego dla repatrianta. Ta sama zasada dotyczy innych wydatków poniesionych przez gminę w związku z zapewnieniem lokalu, tj. kosztów remontu, adaptacji i wyposażenia.

Przedstawiając powyższe pragnę uprzejmie poinformować, iż resort finansów dostrzega problemy związane ze sprawną realizacją akcji repatriacyjnej. Nadrzędną kwestią pozostaje jednak konieczność postępowania zgodnie z zasadami wyznaczonymi przez obowiązujący system prawa. Wskazania wymaga przy tym, iż obowiązek wydatkowania środków publicznych zgodnie ze stosownymi przepisami spoczywa na dysponencie tych środków, tj. w omawianym przypadku wojewodzie i właściwym organie gminy. Resort finansów nie posiada umocowania do dokonywania wykładni co do zgodności decyzji podejmowanych przez ww. podmioty z zapisami ustawy *o repatriacji*.

Problematyka regulowana przez ten akt prawny przypisana jest bowiem do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji a zatem do jego kompetencji należy zajmowanie wiążącego stanowiska się w zakresie przepisów regulujących zasady i tryb udzielania pomocy repatriantom i ich rodzinom.

Pragnę przy tym poinformować, iż kierując się potrzebą eliminowania z porządku prawnego regulacji mogących stwarzać wątpliwości interpretacyjne uniemożliwiające prawidłową realizację polityki państwa w dziedzinie repatriacji, resort finansów sygnalizował Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji ewentualną konieczność stosownej nowelizacji tej ustawy i rozważenie wprowadzenia innych form zachęcających gminy do szerszego zaangażowania jednostek samorządu terytorialnego w akcję repatriacyjną.

Niezależnie od powyższego mając na względzie pojawiające się ze strony jednostek samorządu terytorialnego wątpliwości związane z regulacją art. 21 ust. 3 ustawy o repatriacji pragnę dodatkowo wyjaśnić, iż zapis stanowiący o przeznaczaniu dotacji na dofinansowanie zadań własnych nie oznacza, iż gmina, która zapewniła lokal dla repatrianta może przeznaczyć otrzymaną dotację na realizację dowolnych zadań własnych pozostających w kompetencji gminy, bez obowiązku rozliczenia się z tych środków. Jednostki samorządu terytorialnego realizują kompetencje w zakresie decydowania o przeznaczeniu środków uzyskanych z budżetu państwa jedynie w odniesieniu do subwencji ogólnej, o której mowa w ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (art. 7). Natomiast o zakresie zadań, jaki ma być finansowany w ramach dotacji decyduje organ, który jej udziela.

Z wyrażeniem szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU

Elżbieta Suchocka-Roguska

Do wiadomości:

Biuro Ministra
w miejscu – (dot. BM19-809/2008)